

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Régi emlékek.

Valósággal rossz emlékeket idéz föl bennünk a mostani időjárás.

A sok s nagy esőzés felidézi lelkünkben a pusztításokat, miket a közel múlt időben a vizek garázdálkodása okozott községünkben.

De felujul gyászos emléke azon időknél, midőn Istenkisértés volt utra kelniünk a szomszéd községben levő dolgaink elintézése miatt is.

Az abnormis időjárás, a szünni nem akaró esőzés, az elázott talaj kétségkívül a régi időre emlékeztetnek.

Kaszálóink siralmas képet nyújtanak. A mesterséges kaszálók termése szemünk láttára megy tönkre, de veszélyezteti ez időjárás a második kaszálást is, mert nem kerülhet le a földekről az első kaszálás.

Egy nap száritgatjuk, másnap újra és újra elázik minden.

Óh, de ezen segíteni nem áll módunkban, itt egy orvosság kínálkozik csak, t. i. a régi orvosság: a türelem, a kitartás, szemben az időjárás mostohaságával.

De van min segíteni, tőlünk függ, s ez az utak jókarba hozatala, utaink kövezése, kiépítése.

Ki ne emlékeznék vissza az időre, mikor Szentesig vagy Vásárhelyig 6—6 óra, sőt több idő alatt tettük meg a rövid utat?

Hát most, — nyári időben — oda jutottunk, hogy kétszer is meg-gondoljuk, utra keljünk-e kocsin oly irányban, merre kövezet nincs?

Hangoztattuk, hogy nyár van, s mégis felujulnak az elázott talajon a régi képek.

Említem-e, hogy a Szilosban kocsi kocsi után sülyed el, s se jobbra se balra nem mozdulhat.

De nem érdektelen képet nyújt a vásárhelyi szőlők tájéka sem; nem különb az egész vonal Vásárhelytől Mindszentig. Itt is elakadt kocsikkal találkozunk — ne felejtse — június hóban.

Miért e keserű panasz? Mit tehetünk szemben a természet e játékaival?

Igen is tehetünk, tennünk is kell jól felfogott érdekeinkből.

S éppen ez célja jelen cikkünknek is, hogy feljajdulásunkkal segítsük az ígét testté lehetni.

Műút! jöjjön el az egész megyénk területére a te országod . . !

Azért megyéjének ellensége az, ki bármi czimen is akadályt gördít az utak kiépítési munkája elé.

Ugy is késleltetik az intézmény létrejöttét technikai és nem technikai akadályok.

A csongrádi ut építése szünetel, talán hosszabb időre, mint gondolnók. A mindszent-szentesi országúton némi mozgást látunk. A mindszent-vásárhelyi ut építése — fájdalom — még mindig a jámbor óhajok országában késik.

Ez az, a min módunkban áll segíteni, járható utakat építsünk, akkor egy lényeges akadály hárul el előlünk. A min nem segíthetünk, türelmünkkel álljunk elé, de a min segíthetünk segítsünk, ezt javalja a józan ész.

Vakáció.

Immár csak néhány nap és a tanuló sereg élvezheti isteni szabadságát, a két hónapig tartó szünidőt.

Mint örül, mint ujjong a fiatalság a közeledő szép napoknak, a mikor lerázhatja magáról az iskola porát és repeső szívvél, vidám lélekkel kipihenheti az esztendő nagy fáradaimait.

Mert a vakáció csak a szorgalmas, kötelességtudó ifjuságnak van szánva, azoknak, kik a tanév alatti komolyan fogták föl hivatásukat, lelkiismeretesen tanultak, szeretettel forgatták a tankönyveket, buzgólkodtak, fáradoztak, hogy mentül több és nagyobb ismeretre tegyenek szert.

Tanultak, dolgoztak, hogy haladjanak, jövőjük útját egyengették s évek múltán a nemes cél elérve legyen.

Az iskola falai közül kilépnek az élet iskolájába, hol újól fog fel kell venni a harcot, meg kell állani a sa-

rat, hogy el ne bukjanak az út közepén. Ismételten kemény tusát, elkeseredett hadjáratot kell folytatni, ha élni akarnak önmaguknak, a társadalomnak, a hazának. Mert örök küzdelem, pihenés nélküli háboruszkodás az élet — a létfenntartás, a kötelességteljesítés érdekében.

A szorgalmas tanuló megérdemli tehát az üdülést, hogy aztán az új tanévhez ujult erővel, fölfrissült szellemmel, igaz munkakedvvel fogjon.

Bezzeg a hanyag, kötelességét mulasztó, lusta fiatalság a szép, a derült, a fölvidító vakáció napjaiban látja csak, hogy mily könnyelműséget, minő felületességet tanusított a tanév alatt, a mikor könyvei helyett mindenféle haszontalansággal foglalkozott, a mikor elléháskodta a tanulásra szánt időt. S ime a visszahatás. A mit tíz hónap alatt nem tett, azt most a pihenésre szánt gyönyörű időben kell megcselekednie: tanulni, hogy egymásik tantárgyból az új tanév elején pótló vizsgálatot tehessen. S mily megmérhetetlen fájdalmat okoznak a szülőknek azok a hanyag, a tanulástól irtózó, a tankönyvektől rettegő tanulók, kik elzárják maguk elől a haladás, az emelkedés útját. Ismételniük kell az osztályt, mert elégtelen klasszifikációt nyertek.

A kötelességét nem ismerő tanulósnak nincs tisztában azzal, avagy nem akarja megérteni, hogy a szülők mily nagy áldozatok árán iskoláztatják őket csak hogy a középszerűségen fölül emelkedjenek, intelligens, képzett, komoly, munkaszerető embereket faragjanak belőlük.

Nem tudják méltányolni a szülők megfizethetetlen gondoskodását, végtelen odaadását, a mikor szájuktól magvonják a falatokat, nélkülöznek, megfeszített munkával dolgoznak, hogy gyermekeik pályafutása elé akadályok ne gürdjöljenek; robotolnak, verejtékes homlokkal, testet fárasztó, ideget ölő dologgal töltenek éjjelt-nappalt, mégis taníttatják, hogy ha felserdülnek, megnövekednek, szemrehányás ne érhesse a szülőket, ne vádolhassák őket, hogy ők voltak gyermekeik mostoha sorsának okozói.

A szülő soha nem lehet oly hálátlan, mint a gyermek, s a gyermek soha nem nyújthat azért kárpótlást, mit a szülő az ő érdekében cselekedett.

A kötelességtudó, pályájukat szem előtt tartó fiatalok kiváló munkaszere-ttel tanulnak, részint hogy szülőknek örömet szerezzenek, másrészt hogy céljukat elérhessék és derék, becsületes, jóra való emberek váljanak belőlük.

A kinek az édes vakáció megadatott, töltsé okosan, czélszerűen. Ossza be a napot praktikusán, hogy mindenre teljék idő. Legyen helye a gondtalan, vidám játéknak Isten szabad ege alatt, a szép természetben, hadd pezsdüljön ki az üde kedély, a pajzán jókedv, legyen helye testedző, idomerősítő tornázásnak. De fordítsanak bizonyos időt jó, tanulságos, lelket nemesítő, szellemét mivelő könyvek olvasására is. Akkor lesz teljes harmónia az ifju lelkében, ha kellőleg beosztva idejét úgy testének, mint szellemének fejlesztésére. A test és a szellem összhangzatos ápolása ép test és ép lelket ad.

Ilyen csapáson haladva az ifjuság derekasan felel meg kötelességének, a fáradalmakat nem érzi, nehézségeket nem ismer, kedvvel forgatja a tankönyveket, gyorsan tanul, éles a fölfogása, gyors a gondolkodása és célját eléri. Künn az életben meg hasznos, tevékeny tagja lesz a társadalomnak és jó polgára a hazának.

Baromfi költő gépről. Egy egyszerű, szerfelett kezdetleges kivitelű készülékről van szó. Olyan alakú, mintegy asztal. Rosszul gyalult, csintalan, mondhatni formátlan butor-darab, a mely az első pillanatban éppen

nem tesz valami bizalom gerjesztő benyomást a szemlélőre.

Azonban ez csak ideiglenes készülék, egy gondolkozó s előretörő, szilárd akaratú embernek saját két keze munkája. Olyan, mint a papírra vetett gondolat, javítások, áthuzások vannak rajta, de maga a lényeg a tontos, a czélszerűség, a gyakorlati kivitel, az eszme tökéletessége.

Ide vetődött hozzánk messziről, hazánk délkeleti sarkából egy ember, hogy nálunk a népet tanítsa. Kint a tanyák között lakik. A hosszú téli napok s esték, az egyedüllét, s a mi a fő, fájának, a székely népnek furfangos észjárása, mintegy rákényszerítette arra, hogy ami neki oly annyira fontos, foglalkoz-zék, csálja meg a természetet. Akkor még, a midőn a tél fagya borítja a tájat, a baromfi nem kotlik — baromfit költessen. Hozzon létre, illetve javítson egy oly készüléket, mely ma még nem eléggé praktikus, de az ő keze által holnap már azzá lesz.

Ez az ember: M Á R T O N Géza helybeli — hegyeshalmi — állami elemi iskolai nép-tanító.

Tulajdonképen a költőgép nem új dol-g. Ismerik azt már a külföldön. Angol s amerikai gyártmányok már hazánkban is kaphatók. De ez nem tökéletes. Nehézkes szerkezetű. Szaktudást igényel kezelése. S a mi a fő, drága s a mellett nem megfelelő. Bizonyítja ezt az, hogy nem terjed, éppen nem népszerű.

Ezen a bajon óhajt segíteni Márton Géza. Gépe nem utánzása a külföldinek. Egé-szen új szerkezetű, s a mi a kezelhetőséget illeti, egy napon nem is említhető a külföldivel. Egyszerű, szinte a neveltségességig egyszerű. Olyan, hogy akár egy kis gyerek

is kezelheti a nélkül, hogy a költés sikerét kockáztatná. A gép praktikus szerkezetével a legnagyobb nehézségeket a legkönnyebben oldja meg. Csodálkozik az ember, hogy a gyakorlati észjárásról oly híres angol s amerikai, hogy nem jutott erre a gondolatra. Az angol s amerikai gépek czélszerűtlen volta többek között éppen abban rejlik, hogy a tojásnak forgatása szerfelett nehézkes, holott ezt a dolgot valami bravuros ügyes-séggel oldotta meg Márton Géza.

Gépe, helyesebben mondva készüléke, ez idő szerint csak 150 tojásra van beren-dezve, azonban már az is haladást jelent a külföldi készülékkel szemben, mert azok csak 50 tojásra vannak berendezve, holott szerfelett csekély módosítással tetszés szerint, bár-milyen sok tojás elhelyezhető benne. A ké-szülék kezelése nagyon egyszerű. Naponként alig pár percet igényel. S a siker, a költés, a baromfi termeléshez képest, a kotlóval költés ideje alatt történik. E mellett nincs kitéve a tojás a meghülés, s a széttaposás veszélyének.

Szóval nagyon egyszerű, praktikus s éppen abban áll találmányának nagy hordereje.

Mint említettem, a készülék még helye-sebb beosztással s a szépséghibák eltünteté-sével — némi kívánni valót hagy fenn, azonban ennek megoldása az ügyes fel-találónak csak pár napba kerül s azután egész nyugodtan küldheti fel találmányát, illetve annak szakszerű leírását és rajzait Budapestre a szabadalom kinyerése végett.

A kiváló fontosságú találmányhoz már előre is gratulálunk s reméljük, hogy úgy a keito erkölcsei, mint az anyagi siker nem marad el.

TARCZA.

ROVATI DEMETER — VÖLEGÉNY.

Munkámba elmélyedve, szerkesztői gondoktól gyötörve ültem íróasztalom előtt, a mikor halk kopogás hallatszott.

— Tessék!

Az ajtó kinyílt és legnagyobb megle-petésemre hűséges barátom és ugynevezett munkatársam Rovati Demeter ur dugta be rajta a fejét. Arcza sugárzott az örömtől.

— Jó estét szerkesztő ur!

— Maga az, Rovati?

— A mint parancsolni méltóztatik.

— Hozott-e valamire való hirt? Az utóbbi időben rendkívül sovány működést fejtett ki.

— Annál kövérebb hirt hozok most. Hirlapírói pályám zenithjén állok. Szerkesztő urat olyan hírrel lepem meg most, a mely mindkettőnknek becsületére válik.

— Egyelőre csak a saját becsületére táblázza be.

— Szerkesztő ur, volt már ön szerel-mes?

Ránéztem.

— Rovati ur, magát az ex-lex meg-boloudította. Miköze magának a szerelemhez? Poéta maga vagy Duna-ünnepély rendező? Jegyezze meg magának: jóra való riporter nem ábrándozik szerelemről. Az ő egész élete a napirovat mozgalmában összpontosul. De maga nem akar összpontosulni. Ide azzal a hírrel. De szaporán, mert sok a dolgom.

— Szerkesztő ur, ön tönkreteszi minden illuziómat.

— Maga vagy tulsok Hunyady-keserü-viztől becsipett, Rovati, vagy megütötte a főnyereményt. Nagyon gyanus, hogy illuzi-ókkal foglalkozik, amikor rendőri hírekröt kellene beszámolnia.

— De, szerkesztő ur, bocsásson meg, egészen más hangulatban vagyok, semhogy lugkó- és gyufaoldalat mérgezések után fut-kossak.

— Mondhatom, nagyon meddő han-gulat.

— Elvégre gondolni kell a hazára is, a jövő nemzedékre.

— Rovati, nincs másképpen, maga megörült az obstrukziós beszédektől. Mi dolga van magának a hazával és a jövő nemzedékkel?

— Hja úgy érzem, mintha megifjuhód-nék, mintha új és friss erő pezsdülne ben-nem! Szeretném megölelni az egész világot.

— A világ nevében tiltakozom ellene.

— Igazán nem tudom, hol kezdjem az ujságot.

— No, majd kisegitem! Mennyi előleg kell? Nem adok egy fillért sem. Most tehát hozzáfoghat hírének megírásához.

— Szerkesztő ur, ön örömbembe mér-get cseppent.

— Micsoda, hát örülésre is marad magának ideje. Ezt csakis lanyha működé-sének róhatom föl. Két hét óta egyetlen egy híreस्कét tudott produkálni — az se voll igaz. Ne csodálja tehát, hogy bedugult az

előleg forrása. Siessen most. Két hasábra van még szükségem. Ha megírja, elgengedem az egész előlegét.

— Vegye úgy, szerkesztő ur, mintha már le is volna róva.

— Nohát hadd lássuk azt a szenzációs hirt!

— Egyelőre még csak hallani lehet.

— Figyelmeztetem, hogy az idő pénz.

— Akkor hát váltsa fel mai napomat két korona készpénzre.

— Még eldöntetlen kérdés, vajjon a korona váltópénz-e. Ellenben egy való hírért kivételesen adok két koronát.

— Az én hirem több, mint való; az kész boldogság!

— Akkor hát elő vele!

— Szerkesztő ur — völegény vagyok.

— Micsoda maga?!

— Vö-le-gény.

— Okleveles számár!

— Elég az oklevél, a számárra nem tartok igényt.

— Mi jutott eszébe?

— Ugy gondoltam, eleget koplaltam már eddig.

— Na és ezentul?

— Ezentul lesz legalább lakásom és ennivalóm.

— Ha nem indiszkréczió a kérdés: honnan?

— Az még a jövő titka. Utóvégre ezt is meg kell próbálni. A menyasszonyomnak is van pár koronája, nekem is van.

— Igen, a száz korona előleg, mely-

Csak tovább ezen irányban előre!

Végül megjegyezzük, a készülék mintegy 100 koronába kerül, a mi nem olyan sok, ha tekintetbe vesszük, hogy hasonló fajta, de nem tökéletes külföldi készülék — 200—250 korona.

Vegyések.

— Községi közgyűlés. Mindszent község képviselőtestülete ma délelőtt 9 órakor tartja június havi rendes közgyűlését. — A tárgysorozat szerint 15 ügy kerül tárgyalásra.

— Dalestély. A pünkösdi első napján községünkbe kirándult vásárhelyi dalárda dalestélye, melyet tulajdonképp a helybeli „Iparosok és Kereskedők Köre“ finanszírozott, úgy erkölcsileg, mint anyagiilag fényesen sikerült. A dalárda énekszámaait a közönség lelkesen megtapsolta, dr. Albertényi Adolfné urnő remek czimbalomjátéka pedig valósággal elragadta a közönséget és többször megújráztatták. Vörös Lajos magánéneke nagyban hozzájárult az est sikeréhez. Végül a közönség kívánságára Arany János karnagy soló hegedű játékaival tett bizonyosságot mesteri képességéről. A műsor végétével táncz következett, mely csak a reggeli órákban ért véget. Áttérve az anyagiakra, a következő számadást közöljük: Bevétel belépti díjából 186 kor. 40 fill.; felülfizetések-ből 14 kor. 80 fill.; összesen 201 kor. 20 fill. Kiadás 173 kor. 14 fill. E szerint a jótékony célra szánt tiszta jövedelem 28 kor. 6 fillér. Felülfizettek: Dr. Albertényi Adolf 5 koronát, Rác Ignác 2 koronát, Geigner Lipót 1 korona 80 fillért, Wimmer Károly, Lusztig Ignác, Lusztig Dániel, Solti N. (Vályi tartozik).

— De ez a hír csak megér száz koronát?

— Még központi tejszarnok-mértékkel sem. Ki a menyasszonya és hány éves?

— Bizony már többször látta virulni a rózsákat.

— Nagyon költőies. Csak nem valami anyóást akar elvenni.

— Miért nem? Hátha épp az önét akarnám elvenni? Maró guny volna ez?

— Maga m a r-h a beszél. Ez esetben különben szívesen elengedném az előleget.

— Szerkesztő ur, tartsa meg magának. Önnek adom.

— Most már tűnjék el azonnal!

— Ha utiköltségre a szóban forgó két koronát megkapom.

— Eltűnéshez nem kell utiköltség. Ösmeri-e az országot, hol a spanyol nádvesszők virulnak?

— Ha jól emlékszem — nem.

— Nohát, tudja mit, nászajándéku magára fogom ruháztatni az egész spanyol nádvesszőerdőt. De csak úgy, ha ebben a minutában megnősül és nem tartóztat fel tovább. Rajta, szaladjon, fusson a menyegzőjére!

— Szerkesztő ur finis coronat opus. Koronázza meg a beszélgetésünk végét!

Nem állhattam meg tovább szivreható kérelmét, megfogtam tehát az e célra készen tartott spanyol fa egyik végét és sietve megéjttem a koronázást. Ez használt, Rovati sietett a lakodalmára.

sárhely) 1—1 koronát, Polyák Rezső 80 fillért, Schmidt Dezső és özv. Müller Jánosné 40—40 fillért, Kohn Jenő és Hekli János 20—20 fillért.

— Elhalasztott kirándulás. A helybeli „Polgári Kör“ által pünkösdi másodnapjára tervezett kirándulás a kellemetlen idő miatt elmaradt, azonban jövő vasárnap, ha csak az idő kedvez, meg lesz tartva.

— Halálozás. Községünk egyik köztisztelőben álló polgárát: Keresztes Áront, sulyos csapás érte. Ugyanis fia, József, ki az őszszel vonult be a katonasághoz, május hó 31-én hosszas szenvedés után itthon elhunyt. A 22 éves szorgalmas ifju elhunytá őszinte részvétet keltett az egész községben. Temetése folyó hó 1-én ment végbe, melyen az óriási számban megjelent gyászoló közönségen kívül a helybeli „Polgári Kör“, valamint az „Iparosok és Kereskedők Köre“ testületileg vett részt. Áldás emlékének! Nyugodjék békében!

— Életmentés. A folyó hó elsején, pünkösdi másodnapján községünkre omlott szokatlan záporosónek kis híján majdnem emberáldozata is lett. Jaksza Sándor Horváth Gyula-utcai lakosnak 5 éves Rózsika nevű leánykáját a hirtelen jött zápor egyik szomszédba szorította s az eső csendesültével akart onnan haza menni. De az utcán egyik mély árok szélén megcsuszott és az esővízzel telt 170 centiméter mélységű árokba esett. Az élethalálnak jóideig csak kisgyermekek voltak szemtanui, kiknek sikoltozására Csányi Pál rohant ki elsőnek az utcára. Már ekkor a kis Rózsika a víz alá merült s hosszabb kutatás után sikerült Csányi Pálnak a már félholt leánykát a piszkos árból kimenteni, akit alapos kísérletezés után teljesen életre is keltettek.

— Folytatólagos fűárverés. A Mindszent község tulajdonát képező kurczaréten a folytatólagos fűárverés f. hó 10-én, szerdán délelőtt 9 órakor fog a helyszínen megtartatni.

— A csongrádi tömegzendülés. Pünkösdi első napján nagyobb szabású munkászendülés volt Csongrádon, melyet a „Sz. V.“ nyomán a következőkben ismeretünk: Több mint két hét előtt dr. Cicatricis Lajos alispán rendeletet intézett a járás főszolgabírájához, a melyben megbizta, hogy Weisz Zsigmond kir. mérnökkel egyetértően kezdesse meg a csongrád-csányi utszakaszon a műútépítés földmunkáját csongrádi és csányi, a felgyői részen lehetőleg mindszenti munkásokkal. Az alispáni rendelet minden részletkérdésre kiterjeszkedett. Megállapította, hogy a munkatér szakaszokra osztassék, a munkásokból csoportok alakitassanak és minden csoportnak a maga szakasza kijelöltesék; megállapította a teljesítendő földmunka köbméterenkénti egységárát úgy a gyalogos, mint a szekeres munkásoknak; megállapította a munkadíj hetenkint való leszámolását is úgy, hogy a munkavezető mérnök utalványa alapján bizonyos — esetleg 2—2 koronára menő napi előleg adható ki a hét végén, és hogy a járandóságból, munkabiztosítás címén, a hogy az mindenütt szakásos, bizonyos százalék visszatartassék. Az első héten mintegy 400 kubikos dolgozott a munkavonalon és nem is volt semmi baj. A hét végén, az első szombaton, a munkavezető előterjesztésére, a főszolgabíró fejenkint napi 2—2 koronát adott előlegül a munkásoknak, a mire annak

ment a hire, hogy ez a napszám, tehát nem átalányban dolgoznak, hanem napi keresetre. Hát ez a passzus, illetőleg annak a mérnök részéről történt helytelen magyarázata és alkalmazása idézte fel a veszedelmet. A munka második hetében aztán, a mult héten a szakaszonként dolgozó csoportkeretek teljesen felbomlottak. Boldognak-boldogtalannak, aggnak, gyermeknek, sőt félkezű bénáknak is, ha jelentkeztek, munkát adott a mérnök, természetesen, hogy a rend felbomlott és most már az igazi munkások sem dolgoztak úgy, mint az első héten, hiszen — úgy vélték, mint a többinek nekik is fog járni a két korona napszám a hét végén. A 400 munkás felszaporodott 1300-ra s a mérnök, mikor a hét végén megnézte, mit dolgoztak, hűledezve látta, hogy bizony az a tömeg nem igen végzett semmit. Ekkor aztán már kinek-kinek a teljesített munka arányában akart fizetést utalványozni, de ezt megállapítani munkanapló hiányában alig lehetett, a tömeg pedig lázongva követelte a fejenkénti 2 korona napszám kifizetését. Ünnepe első napján reggel ostrom alá fogták a község házáat és az ott levő főszolgabírószágot. Ekkor telefonálták meg a helyzetet az alispánnak, aki az előző napon Csanyon az ottani békétlenkedő munkásokat csillapította le. Az alispán nyomban Csongrádra utazott; leszámolt a munkásokkal az alapon, hogy mindenkit, — a hogy rászolgált, kifizetett, de a munkát Csongrádon is, Csanyon is beszüntette. Kifizettek pedig több ezer koronával többet, mint a mi a tényleg teljesített munka értéke.

— A közeljövő időjárásról. A Meteor a következőket írja: Juniusi csomópontok 3—4—10—13—14—16—28—23—25—26—28-ra esnek, de a 16—26-ikét kivéve mind meleg jellegűek. Ez utóbbiakban is csak annyiban érvényesül a hideg, hogy zivataros jégesőt hoznak. Juniusban nagyobb terjedelmű napkitörésekre számíthatunk, a mi e hónapnak erősebb melleg jellegű kölcsönöz, gyakori zivatarokkal. E hónap valósággal nyárinak ígérkezik, de a végén erős változásokkal és nem lehetetlen, hogy e változások folytán éppen az aratás megkezdése előtt sok helyen elveri a jég a termést, ami azonban országos védekezéssel elháríthatnánk.

Köszönetnyilvánítás.

Felejthetetlen drága fiunk elhunytá alkalmából mindazon jóbarátainknak, ismerőseinknek, valamint a helybeli „Polgári Kör“ és az „Iparosok és Kereskedők Köre“ igen tisztelt választmányának kifejezett részvértükért, úgy szintén a megboldogult temetésén történt megjelenésükért ez uton fogadják hálás köszönetünket.

Mindszent, 1903. június hó 3-án.

KERESZTES ÁRON
és családja.

Felelősszerkesztő és kiadó tulajdonos:

Weisz Ignác.

Zántó Kálmán nagyutcai háza
szabadkézből

ELADÓ,
vagy
haszonbérbe kiadó.

Permetezéshez szükséges

KÉKKÖVET

SCHWARTZ mézkereskedőnél lehet
legjobb minőségűt és legjutányosabb
árban kapni.

HIRDETMÉNY.

Van szerencsém a t. közönség
becses tudomására hozni, miszerint
legjobb minőségű

buczka boromat

házhoz kihordva 26 krajczárért mérem ki.

Tíz literen felüli vételnél nagyobb
kedvezményt nyujtok.

Tisztelettel

BERTÓK JÁNOS,
vendéglős.

2-3

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2½ egész 12 lóerőig,
szalmakazalozók,
továbbá járgány-cséplőgépek, lóherc-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és arató-
gépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“
legjobb sorvetőgépek,
szecs kavágók, répvágók,
kukorica-morzsolók,
darálók, őrő-malmok,
egyetemes acél-ekék,

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívá-
natra ingyen és bérmentve
küldetnek.

**Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb
locomobil- és cséplőgép-gyára.**

URAK FIGYELEM!!

Az Első Budapesti Mértékutáni Szabóság Budapest, VII., Csömöri-u. II.

15 és 18 forintért

készít remek szabással és szakértelmű kidolgozással divatos férfi öltönyöket finom gyapju szövetből.
Minták és mérték utasítás küldése ingyen. Ha az ország bármely részében egy helységben
3 megrendelés biztosítva van, értesítésre oda küldjük utazó szabásunkat gazdag mintáinkkal.
A t. megrendelő semminemű költséggel nem lesz megterhelve, mert utazó szabásaink évi
vasúti bérletjeggyel vannak ellátva.

Szives megkereséseket kér
az Első Budapesti mértékutáni Szabóság, Budapest, VII., Csömöri-u. II.
Klein Adolf főszabász.

A párisi világkiállításon „Grand Prix“
a legnagyobb kitüntetés.

A magy. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

BUDAPEST, V. KER., VÁCZI-KÖRUT 32. SZÁM.

Ajánlja a magyar kir. államvasutak gépgyárában készült 4, 6, 8, 10 és 12 lóerejű gőzcséplő-készleteit,
14, 16 és 20 lóerejű COMPOUND-locomobiljait és végre

„MILLENNIUM“ legújabb szerkezetű fűkaszfó-, marokrakó- és kévekötő-aratógépeit, továbbá

ACZÉLÖNTÉSŰ EKEFŐVEL ELLÁTOTT EKÉIT és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

Kizárólagos képviselő: MÁRKUS JÓZSEF Orosháza.